

[Hagen Hagensen.]

synes man slet ikke kan komme uden om. Det findes i bilag 1, side 8, og gengiver netop alle de forskelligheder, der kan være, og som taler imod at have en fast promillegrænse.

Dertil kommer for mig at se, at en fast promillegrænse ikke øger den prævention, man tilstræber, snarere tværtimod. Ingen kan sikkert måle sin egen spritpromille, men mange vil ligesom ved generelle fartgrænser fejlagtigt tro, at der er fred og ingen fare ved at indtage en vis mængde spiritus, for grænsen er jo 0,8 promille. Vi kan jo komme ud i noget, der er særdeles ejendommeligt, når man som i bilag 2, side 6, der er vedhæftet betænkningen, faktisk siger, at urigtige domfældelser, når straffen alene bliver bøde, ikke gør så overvældende meget; det er at sidestille med overtrædelse af en hastighedsgrænse, selv om der ikke er godtgjort nogen fare herved. Jeg synes, at vi er ved at komme ind på noget helt forkert. Indførelsen af en fast promillegrænse som en uafbeviselig formodningsregel for påvirkethed vil føre til, at adskillige dømmes, der har været i stand til at føre motorkøretøj på betryggende måde, og det er jo det, sagen drejer sig om.

Når hr. Holmberg taler om visse advokater, der har gjort sig til af, at de har fået frikendt personer for spirituskørsel, så må jeg sige, at jeg ikke tror, der er nogen, der gør sig til deraf, men at netop de kan sige, at det er sket, skyldes, at domstolene har den frie bevisbedømmelse og ikke er bundet af en promilleregulering, men har kunnet tage alle bevisdata i betragtning og ikke har måttet nøjes med disse promillefastsættelser.

Så vil jeg gerne lige føje ind, at der under alle forhold burde være en ret for en sigtet til at forlange en klinisk undersøgelse foretaget af en læge og at få den taget med ind i bedømmelsen af sagen som helhed.

Vi kan ikke gå ind for, at spirituskørsel, eller rettere sagt promillekørsel, skal behandles som såkaldte politisager, men mener, at alle forhold må være undergivet domsmandsprøvelse.

Hvad angår frakendelse af førerret, skal jeg kort sige, at jeg mener, den i visse tilfælde bør kunne ske betinget, når det er førstegangsfraendelse og særlige forhold taler herfor. Det gælder kun ved mindre grad af

spirituspåvirkethed, der ikke kan overstige, hvad der under nugældende lov har været anset med bødestraf. Undladelse af frakendelse bør i helt særlige tilfælde kunne ske, hvor der er spørgsmål om visse forsøg på kørsel eller kørsel i ganske ringe omfang, f. eks. at flytte vognen nogle få meter, køre i garage.

Så vil jeg gerne sige, at der er skærpede regler med hensyn til frakendelse, som jeg ikke kan gå ind for. Jeg er imod den skærpede gentagelsesvirkning, således at en klapfejl kan komme til at betyde, at man bagefter ved promillekørsel ubetinget kommer af med sin førerret eller omvendt. Det bør for mig at se ikke være tilfældet. Man bør ikke tillægge det krydsende gentagelsesvirkning.

Spritkørsel er et alvorligt forhold, men det er også et alvorligt forhold at fastsætte regler, som ingen borger med sikkerhed kan regne sig frem til. Borgerens retsbeskyttelse lider ilde ved promilleforslaget. Jeg tror, noget meget mere væsentligt ville være — og det var hr. Holmberg inde på — om vi fik mere politi på vejene, da erkendelsen kommer efterhånden. Det har mit parti og jeg sagt mange gange. Det vil vi gerne have. Jeg tror nemlig, at der ligger meget mere forebyggelse i dette, at der er politi på vejene, end i, at man indfører nogle promillegrænser.

Mere skal jeg ikke sige herom. Det er for mig et dybt alvorligt spørgsmål, hvis man indfører promilleregler, om hvilke det kan siges, at de, der virkelig er sagkyndige, lægerne i retslægerådets flertal, udtaler sig imod det, hvorimod en del jurister, navnlig fra anklagemyndighed og andetsteds, måske af bekvemlighedsgrunde taler for en sådan ordning. Det er borgeren og borgerens sikkerhed, det går ud på, og det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man har en bestemt promille i blodet. Det er et spørgsmål, om man er egnet til at føre sit køretøj.

Mere skal jeg ikke sige om denne sag. Der vil blive afgivet stemme fra min gruppes og min side om ændringsforslagene stort set overensstemmende med, hvad jeg har givet til kende i betænkningen og i de her gjorte bemærkninger.

Til allersidst blot dette: jeg finder stadig væk, at der i færdselsloven er for mange bemyndigelser til ministeren; selv om jeg er med til at gå ind for nogle af dem, finder